

Mooie teksten en klare standpunten, maar ook ophefmakende uitspraken en beslissingen kleuren pontificaat

Drempels wegwerken

Chiro en Scouts en Gidsen Vlaanderen lieten zich doorlichten. Ze blijken minder aantrekkelijk voor leerlingen uit het beroeps en voor allochtonen

- Jeugdbewegingen rekruteren in eigen milieu
- Werpt de werking zelf een drempel op?
- Chiro blijkt vooral sterk op platteland

Erik DE SMET

Nog nooit bereikten de jeugdbewegingen in Vlaanderen zo veel kinderen en jongeren. Vandaag tellen Chiro en Scouts en Gidsen Vlaanderen samen meer dan 160.000 leden. Een recente doorlichting van beide bewegingen stelt echter ook zwakke plekken vast. Zo blijken de leden vooral afkomstig uit hetzelfde sociale milieu en tellen scouts en Chiro in hun rangen vooral jongeren uit het algemeen en het technisch middelbaar.

Pieter Michiels, verbondscommissaris van Scouts en Gidsen Vlaanderen: „De doorlichting bevestigde ons aanvoelen: nieuwe leden worden nog veel te vaak gerekruteerd in het ons vertrouwde milieu en daar willen we ons niet bij neerleggen.”

Karolien Frederickx, nationaal secretaris van Chirojeugd Vlaanderen: „Wij bereiken meer arbeiderskinderen dan de scouts, maar als je het profiel van onze leden vergelijkt met dat van de gemiddelde Vlaming, tellen ook wij te weinig kinderen van laaggeschoolde ouders.”

Jongeren uit het beroeps onderwijs en allochtonen blijken inderdaad ondervertegenwoordigd, en dat terwijl beide bewegingen erop hameren dat iedereen welkom is. Tussen haakjes, de Katholieke Landelijke Jeugd KLJ bereikt meer leerlingen uit het beroeps onderwijs. Vanwaar die drempel bij Chiro en scouts? Alvast niet omdat ze te duur zouden zijn.

„Misschien is de leefwereld van jongeren uit het beroeps onderwijs te verschillend van de jeugdbeweging,” meent Frederickx, „en speelt de cultuur op school mee. Leerlingen in het beroeps houden veel minder van regels en afspraken, zijn liever ongedwongen onder elkaar in een kleine

Jeugdbewegingen (hier Scouts en Gidsen) doen voortdurend een beroep op hun leden. Is dat misschien een drempel? © Kobe Knops

vriendengroep.” Pieter Michiels beaamt dit: „Vriendschap is een belangrijke motivatie om bij de jeugdbeweging te zijn. Je zoekt gelijkgestemden.”

Schort er wat aan de jeugdbewegingsmethode? Jan Van Reusel, communicatieman van Scouts en Gidsen: „Jezelf weten te red- den, zo eigen aan scouting, vraagt een welbepaalde instelling. Ook ga je niet je eigen weg, maar ben je verbonden met de groep. Misschien is ook het langdurige engagement dat de jeugdbeweging vraagt, minder vanzelfsprekend voor leerlingen uit het beroeps.”

Terwijl Scouts en Gidsen zowat

overall in Vlaanderen gelijkmatig actief is, staat Chiro vooral op het platteland sterk. Karolien Frederickx: „Dat merkten we al langer, maar we mogen niet onderschatten wat Chiro in de steden doet. Onze groepen in de steden, vaak in moeilijke buurten, leren ons hoe we nog beter jeugdbeweging kunnen zijn. Ze doen ons alvast een en ander in vraag stellen.”

Beide bewegingen houden geen halt voor de sociale drempels die het onderzoek blootlegde. In de toekomst wil de Chiro bijvoorbeeld in het beleid vooral werk maken van een grotere sociale vermenging. Bij Scouts en Gid-

sen geloven ze meer in projecten helemaal afgestemd op jongeren die niet meteen het traditionele publiek van scouting vormen.

„Verbondenheid en groepsgevoel blijven werken, ook als deze waarden nu minder centraal staan”

Een voorbeeld is het Open Kamp, waarop ook niet-leden welkom zijn, dit jaar met 550 deelnemers. Misschien komt er van daaruit op termijn een doorgroei naar de beweging op gang?

Scouting, Chiro – waarom blijft de ‘klassieke’ jeugdbeweging populair bij jongeren van vandaag? Volgens Jan Van Reusel van Scouts en Gidsen is dat omdat beide bewegingen in de individualistische jongerencultuur een gat in de markt vullen. „Wij zijn een alternatief. Weer of geen weer, je blijft trouw aan de groep.”

Volgens Karolien Frederickx van Chiro verklaart het buurtgerichte van de werking van de beweging veel van het succes. „Verbondenheid en groepsgevoel blijven werken, ook in een samenleving waarin deze waarden minder centraal staan”, besluit ze.